

ØSTEUROPAÆISK BØRNEHJÆLP

Transport nr.54 til Rumænien 27 sept. – 6 okt. 2014

Cluj – Ruginesti – Cornatel

Den Rumænske sættevogn blev læsset fra ØB lager på Rønhave ved Sønderborg torsdag 25 september, vi startede kl.9. Kjeld Lykke kom fra Langå med læs nr. 2 som de havde samlet hos dem, han hjalp også til med læsningen. Planlægning af denne transport var lidt anderledes som normalt, jeg manglede modtagere i Rumænien. Eva i Cluj havde sendt en mail og spurgt om skolemøbler til en skole i Cluj. Ved at sende 2 classesæt havde jeg ¾ læs. Jeg satsede så på at der ville komme flere bestillinger og det gjorde det også, mange bestillinger, så det var en god beslutning og mest fornuftigt med en hel transport. Jeg havde ca. 15m³ strikkede tæpper og trøjer m.m. på lager, dem havde jeg hentet i Døstrup. Der stod en del som ikke kunne være i sidste transport, men nu havde vi plads. Denne gang var det en næsten ny sættevogn. Sættevognen var fyldt kl. 16.30 og denne gang blev der tømt rigtigt godt ud på lageret. Hjælperne kørte hjem og jeg blev for at hjælpe chaufføren med de sidste papirer, kl. 18 startede han på den lange tur.

Følgebilen min passat startede lørdag morgen 4.45 med at afhente Vibeke Jensen og Jørgen M. Petersen, derefter Arne Duus. Vi forlod Kegnæs kl. 5. Alle i følgebilen har selv betalt turen. Transporten koster 25625kr som foreningen betaler, vi har i år modtaget 28475kr fra Kulturstyrelsen (Tips midler) tak for det. Men det er ikke til en transport til Letland og en til Rumænien, heldigvis har foreningen de resterende penge fra gaver, også tak for dem. Vi kørte over Dresden, Tjekkiet, Slovakiet til Motellet i Abony i Ungarn som vi nåede kl. 21.35.

Lørdag nød vi morgenmad i Julia`s køkken. Godt 8 fortsatte vi mod den Rumænske grænse som let blev passeret. Vi stillede klokken frem til Rumænsk tid ca. 11.30 og betalte vejafgift. I Oradie vekslede jeg penge. I bjergene spiste vi vores sidste medbragte madpakke i dejligt vejr. I Cluj kørte vi til Eva som gav kaffe. Kunstscolen`s direktør ville gerne hilse på os og vise os skolen som er stor. Der er 760 elever i 2 bygninger. Direktøren viste os de 2 klasseværelser som vore møbler skulle stå i. Det var 9 klasse og 10-11 klasse, der var 30 elever i hver lokale. De gamle møbler var gamle bord-bænke og de var for lave til store elever og i dårlig stand. Desværre havde han ikke nøglen til den anden bygning, så vi kunne ikke se hans behov der men der er et behov. Så jeg må besøge skolen næste år for at se hvilke møbler og hvor mange de skal have. I denne bygning har de små årgange, o klasse har de fået nye lige som alle andre skoler i 2012. Da skolen ligger i centrum så skal skolen hente møblerne ved Filiantrop`s lager, sættevognen må ikke køre i byen. Josef og Cecilie inviterede på aftensmad så vi kørte til deres lejlighed. Her ringede Josef til chaufføren for at høre

hvornår han var i Cluj. Han håbede han kunne være der som aftalt kl.9. Denne besked videregav Eva til skoledirektøren. Vi nød Cecilies dejlige mad og snakken gik godt mens Josef rullede cigaretter og røg dem som han plejer. Ud på aftenen kørte vi tilbage til Eva's lejlighed hvor vi sov.

Mandag morgen fik vi morgen mad i Eva's køkken hvorefter vi kørte til Filiantrop's lager i udkanten af byen. Her var skoledirektøren og et par hjælpere ankommet. Ved 10 tiden var sættevognen bakket op og vi kunne starte aflæsningen. Chaufføren ville gerne fortælle at vi næste gang skulle passe på at der ikke var buler i presenningen. Der var et par små på hver side og han havde måttet betale 18 euro i Ungarn fordi lastbilen så er for bred. De havde forlangt 60 euro. Pengene var ikke noget problem han ville blot fortælle at vi skal passe på, det gør vi også men der kommer let en lille bule. Den ene var at jeg havde bundet en snor om nogle møbler, snoren er 10mm men den kunne ses. Filiantrop fik 8 kasser nye hovedpuder, 20 stole til børnehaven, 5 borde til børnehaven, 6 kasser sengetøj, 60 kasser tøj, 18 kasser køkken ting/porcelæn, 3 madrasser, 5 handicap udstyr, 5 sofaer, 11 lænestole, 14 spisestuestole, 2 borde, 1 klapvogn, 3 senge, 3 kommoder og 5 pakker tæpper. Skolen fik 63 1. mands borde og 67 stole. Skoledirektøren var meget glad for skolemøblerne som er meget bedre som de bedste han har. Vi aftalte at mødes med lastbilen tirsdag morgen kl.8.45 i udkanten af Adjud. Efter at lastbilen var kørt, hjalp jeg skolen med at læsse deres varebil, de fik godt halvdelen med i første læs. Ved 12 tiden forlod vi Filiantrop's lager. Vi kørte til centrum for at få startet min Rumænske telefon, det var lidt svært denne gang fordi mit teleselskab var blevet opkøbt og de gamle steder kunne nu ikke modtage betaling. Vi valgte at spise i " Kirkens Korshærs kantine" i centrum. Kl.14 forlod vi Cluj og kørte over Tirgu mures, Sighisoare, Brassov, Onesti til Kirken i Cornatel. I Onesti spiste vi og først 22.45 nåede vi Cornatel. Her konstaterede jeg at låsen på bagklappen var defekt, jeg kunne ikke låse bagklappen. Så jeg bakkede bilen ind mod garagen. Dorel havde tændt op i kakkelovnen og Lily kom og viste os hendes lille dreng som var 1 uge gammel. Hendes søster var og hjalp til med at passe ham.

Tirsdag morgen serverede Lily morgenmad kl.7.45. Dorel havde fået fri så han kørte med os og vi mødtes som aftalt med lastbilen lige før Adjud kl.8.45. Vi var ved skolen i Landsbyen Ruginesti kl.9.15. Vi startede straks på aflæsningen, skolen her fik 22 1. mandsborde, 23 stole og 10 sække tæpper. Direktøren fortalte at vi også kunne aflæsse møblerne til Landsbyen Anghelesti, hun havde en bil som kunne flytte dem, her er hun også direktør. Til dem havde vi 7 2. mandsborde, 3 1.mandsborde, 35 stole(extra stole til borde som de har fået fra Holland). Til Børnehaven havde vi 5 borde, 30 stole og 9 sække legetøj. Lastbilen blev holdende og vi kørte til Marias hjem med en kasse fra Ena. Maria og den yngste dreng er blevet ramt af en bil da de krydsede hovedvejen med hestevogn. Maria har været 3 uger på hospital, hun er blevet syet på siden af hovedet og den venstre arm er brækket og hun har fået metal på og skal nu gå et år uden at kunne bruge armen. Drengen er også syet flere steder i hoved men han er igen i skole. Det er et mirakel at de har overlevet. Maria fortalte at hendes ven har arbejde, derfor kunne de komme på sygehus. Men de har måttet betale en del. De har solgt gris for at få penge. Vi kørte hurtigt tilbage til lastbilen og

fortsatte til Kirken i Cornatel. Dorel kontaktede Robert og fortalte at vi var på vej og kom meget før planlagt. Vi åbnede højre side på lastbilen og læssede af. Under aflæsningen forsøgte jeg at dirigere tingene hen i 5 store stakke. Mange ting var mærket med navn, det lettede en del. Da kl. var 12 var lastbilen tom og kirkegrunden var fyldt godt op, vejret var rigtigt dejligt. Cornel i Onesti havde sendt hans bror, deres ting blev først læsset. De fik 9 pakker nye T short, 5 pakker nye strikkede trøjer m.m, 25 strikkede tæpper, 2 boks madrasser, 2 madrasser, 2 lænestole, 1 cykel, 2 bærbar computer. Så læssede vi Geo`s bil. Han fik 10 stole, 5 kasser køkkenting / porcelæn, 7 pakker nye T short, 25 sække strikkede tæpper, 11 sække/ kasser strikkede trøjer m.m., 1 klapvogn, 1 strygebredt, 1 babylift, 1 skum madras, 3 banankasser, 1 sofa, 2 lænestole og 2 bord. Præsten loa fra Tamasoia fik et orgel, 2 tæpper, 25 kasser div. 1 brændeovn, 1 autostol, 1 kommode, 4 spisestue stole, 1 bord, 1 kasse papir og blyanter 48 rødbrune stole, 1 kontor skab, 2 senge og 4 madrasser. Lily og Dorel fik 30 sække strikkede ting, 14 kasser div., 10 pakker nye T short, 1 skum madras, 1 gulvtæppe, 1 badekar, 1 babylift, 1 klapvogn, 1 plæneklipper, 6 stole (flet), 1 kaffemaskine til lejlighed, 10 stole, 2 puder/dyner, 1 strygebredt, 1 strygejern, 1 spejl, 1 luftmadras, 1 harmonika, 1 lille harpe, 1 violin, 3 guitar, 1 mandolin og 6 bjælker. Dana og Robert i Adjud fik mest. De fik 38 sække strikkede ting, 4 gulvtæpper, 8 pakker nye T short, ca. 10 kasser sengetøj-sko-tøj, 91 div. stole, 12 blå borde, 1 radiator, 1 reol, 1 lampe, 6 kasser køkkenting / porcelæn, 1 støvsuger, 2 vogne, 1 kommode, 2 sofaer, 3 lænestole, 11 vinduer, 1 barnecykel, 6 spisestue stole, 1 bordplade m. vask, 1 klapvogn, 1 spisebord, 1 autostol, 1 gyngehest, 1 madras, 1 fryser, babylift og 21 kasser div. Til familien Cristi i Bilca (huset som blev ramt af lyn) læssede vi en ¾ boksmadras på taget af bilen og 1 gulvtæppe og en kasse. Grillen blev tændt og mens den blev varm fik jeg Dorel til at se på kasserne med musikinstrumenter. Kufferten med harmonikaen blev åbnet og glæden blev stor, ikke kun ved Dorel men ved alle. Den gjorde lykke og vi fik straks et stykke musik. Han var også meget glad for de andre instrumenter. Robert var grillmester mens et langt bord blev dækket op. Da den værste sult var ovre spillede Dorel på harmonika og en af de unge mænd spillede på guitar, rigtigt hyggeligt. loa kom i skolebussen og nåede at spise med. Vi kørte til Bilca og fandt Cristi`s hus og afleverede de medbragte ting. Vi så også de 2 små drenge, Cristi og konens dreng er meget handicappet det har Lykke også fortalt om. Den anden dreng er den ældste datter`s. Det var hårdt at se så lille et barn med så stort et operations ar. Vi fortsatte hen til deres kirkebyggeri, murene er rejst og spær er på, men alt er lavet for lånte penge som de nok aldrig vil kunne betale tilbage. Vi havde en støvsuger med til den gamle kirke i Bilca. Jeg vinkede til præstens far, han kan låse kirken op, hvis han har den rigtige nøgle, den måtte han skaffe. Så vi måtte bære kassen over den største bro og ned til den anden kirke. Her er der ikke lavet bro, jeg formoder også at masterne er brugt til de andre 3 broer og disse er gode, det er jeg meget godt tilfreds med. Da vi kom tilbage var kirken åben og vi afleverede støvsugeren og så kirken. Som sædvanligt var der mange børn som gerne ville fotograferes. Vi måtte lige se den 3. bro som ligger ved møllen i landsbyen Cotofanesti på modsatte side af hovedvejen. Undervejs tilbage til Cornatel mødte vi en hestevogn med stole til kirken i Tamasoia. loa og Elena holdt i indkørslen med trailer som var læsset. Der var nu svundet godt af den store stak. Vi hjalp Dorel med at bære hans ting op i garagen, Roberts blå borde blev stillet foran garagen med pap over.

Robert stillede også fryseboksen og nogle stole i garagen. Ioa kom igen for at hente orgelet.

Robert læssede bilen med diverse og på taget kom det store spisebord, den store madras og til sidst en 2 per.sofa. Nu havde Robert kun 3 lænestole nogle stole og $\frac{3}{4}$ sengen tilbage det hentede han efter vi var gået ind for at spise og der var blevet mørkt. Robert var meget glad for alle de gode ting som han havde fået til udlevering og gavn for fattige. For mig var det også en stor glæde at kunne give dem alle de ting, det så måske lidt håbløst ud da lastbilen var tømt men alt blev fordelt til alles tilfredshed og med stor glæde. Jeg er rigtig glad at jeg tog beslutningen, det skal være et helt læs. Jeg forstår også godt at de ikke har ønsker til næste gang nu, kun Geo spurgte efter et par små tavler.

Onsdag morgen nød vi Lily's morgenmad, ved 10 tiden kørte vi til Onesti for at se om jeg kunne få repareret låsen på bagklappen. Cornel havde fortalt, at mod Brassov var der et værksted. Vi fandt det og hurtigt afmonterede de låsen og fandt ud af at der skulle en ny til. Efter 15 min kom de og fortalte at de næste morgen kunne have en ny og den kostede 50 euro. Det er ok, kan jeg komme efter kl.10? Ja det er ok sagde værkføreren. De samlede så det hele igen. Mens vi ventede ringede Cornel og spurgte om vi var i Onesti. Ja det er vi, kan vi mødes ved 11 tiden. Det passer fint vi kommer. Vi mødtes og spiste på den samme restaurant som vi var på sidst, her kom Arne og Brita fra Tylstrup også. Arne og Brita er i Rumænien i 14 dage, de har en lejlighed i Onesti og har et skolebørnsprojekt her. Jeg vidste at de var i Rumænien, det var spændende at mødes her. Vi hilste også på Cornels mor Elana som hjælper rigtigt mange fattige. Tak for mad og samvær. Inden vi kørte, mødte vi Cornel's bror, deres kirke er i samme bygning som restauranten og han låste op for os så vi kunne se, tak for det. Vi kørte til Slanic Moldova som er en dal med mange helbredende kilder, vi gik en tur i dalen. Vi var tilbage i Cornatel sidst på eftermiddagen, her var Præsteparret fra Tamasoiaia for at hente nogle kød pakker som de skulle dele ud til fattige familier. Jeg forstod at en mand fra Cluj havde været med meget mad til fattige. Dorel fortalte at han om torsdagen kørte på arbejde kl.6, der var 60 km dertil. Han underviser nu på 3 skoler. Vi gik en tur i Landsbyen Cornatel. Lily serverede aftensmad og vi hyggede os i køkkenet.

Torsdag formiddag kørte vi til værkstedet i Onesti. I modtagelsen fik jeg besked på at de havde låsen, det var rigtigt dejligt. Måske 15 min senere holdt jeg i værkstedet. Mekanikeren monterede låsen og nu kunne den låse igen. Pris i alt 65 euro eller lidt under 500kr og låsen var original. Hvad gør vi nu i småregn? Vi valgte at besøge markedet i Adjud, her var grøntsager i lange rækker. Butikker med isenkram, søm og skruer i løs vægt og hvad man nu mangler af reservedele. Da det stadig småregnede besluttede vi at køre hen på restauranten for at spise. Vi kørte tilbage til Cornatel hvor vi tog en lille lur. Ved 17 tiden kørte vi til Kirken i Tamasoiaia, præsten og hans familie var kommet. Vi hjalp med at stille de nye stole op, der var nok så alle bænkene vil han have opmagasineret bag på loftet. Det ser rigtigt flot ud med rødbrune stol på den ene side og sorte på den anden. Vi så søndagsskole lokalet og køkkenet alt noget som Lykke har medvirket til at blive lavet. Gudstjenesten startede kl.18 spændende at overvære. Lidt før kl.19 tog vi afsked med Elena og Ioa de var glade for vores besøg og glade for de ting de havde fået. Lily serverede igen

aftensmad og jeg betalte hende for mad og god service. Vi besluttede at vi ville bruge en dag mere og køre til Bukarest så vi bestilte morgenmad kl.6.

Fredag morgen tog vi afsked med Lily og Dorel og forlod Cornatel kl.6.30. Vi var i Bukarest kl.10.15 og fortsatte mod centrum, men her stod trafikken stille hele tiden så det tog tid. Vi parkerede ved Folkets hus / parlamentet kl.10.55 men nåede ikke den bedste rundvisning kl.11 men kom med kl.12 på en mindre som varede til 13.15. Jeg ringede til Julliane og fortalte at vi nu ville køre til Revolutionspladsen, der kunne vi så mødes. Igen var der meget trafik og vi kørte lidt forkert, men vi fandt en p plads og nåede at se hvor Ceausescu holdt sin sidste tale, jeg forklarede også lidt om revolutionen og hvad der skete. Da Julliane kom, gik vi ned på en pizza bar for at spise. Vi drøftede hvad vi ville se og hvad vi kunne nå. Undervejs til bilen besluttede vi at Julliane kørte med os til Universitetet, hun manglede et stempel på hendes papirer. Derfra kørte vi til området hvor Ceausescu havde boet, huset er først blevet sat til salg her i foråret, om det er solgt ved jeg ikke. Der var ikke til salg skilte mere. Vi kørte Julliane hjem og fortsatte nu mod motorvejen mod Pitesti. Ved 22 tiden var vi ca. 200km fra Bukarest, her stoppede vi ved et motel hvor vi først spiste og senere overnattede.

Lørdag fortsatte vi uden morgen kaffe, det kunne vi ikke få. Senere stoppede vi ved en restaurant og her fik vi morgen kaffe. Vi nød turen langs Olt floden med bjergsider med træer i efterårs farver. I Ajud stoppede vi ved Elis kirke som for nogle år siden brændte. Den bygger de stadig på. Vi kørte omkring det store fængsel og ned til deres stalde hvor jeg for 20 år siden gik og samlede de leverede landbrugsmaskiner sammen med fangerne og vagter med maskingevær. På kaffen spiste vi lidt, her besluttede vi at vi ville besøge Nelly som er leder af en Dansk skofabrik. Det var et dejligt besøg, Nelly viste os fabrikken og forklarede hvordan hun startede for ca. 10 år siden. Voriel og sønnen har startet en fåre farm i Hoprita i nærheden af hvor deres landbrug tidligere lå. De har i dag 240 får, de har købt en del jord som de har indhegnet med el hegn. Turen fortsatte, grænsen blev igen hurtigt passeret og vi stillede klokken tilbage til vores tid. På landevejskroen ca.30 km inde i Ungarn spiste vi dejlig wienersnitzel. Motellet i Abonoy blev nået 21.25. Søndag morgen spiste vi morgen mad i Julia`s køkken. Godt 8 startede vi på den lange hjemtur som igen gik igennem Ungarn-Slovakiet-Tjekkiet-Dresden, vejret var fint. Vi krydsede den Danske grænse kl.24. Jeg var hjemme kl.1.10. Turens længde var på 5200km. Tak for dejligt samvær og hjælp på turen. Tak for alle de gode ting som vi har fået doneret, uden disse ting kunne vi ikke sende denne transport. Tak for hjælp ved afhentning og læsning af lastbil.

Med venlig hilsen

Arne Lorenzen

Kegnæs

Tlf. 74405247 Mobil 40865247